

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/113/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119434733
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6119434733.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a Mgr. Františka Dulačku, v spore žalobcu: iFinet s.r.o., so sídlom Vysoká nad Kysucou 249/0, 023 55 Vysoká nad Kysucou, IČO: 50 133 870, právne zastúpený: JUDr. Ladislav Ščury, advokát so sídlom Mierová 1725, 022 01 Čadca, IČO: 33 916 071 proti žalovanému: SOPHISTIC Pro finance, a.s., so sídlom Matičné námestie 1141, 022 01 Čadca, IČO: 47 008 181, právne zastúpený: JUDr. Vlasta Lehutová, advokátka so sídlom Matičné námestie 2847/3A, 022 01 Čadca, IČO: 42 351 502, o zaplatenie 2.435,26 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 11C/9/2020-319 zo dňa 21. júna 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a vyslovil, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100%.

2. Konštatoval, že spôsob právnej úpravy súkromnoprávných vzťahov je založený na rešpektovaní základného princípu týchto vzťahov, ktorým je autonómia vôle strán, čo v danom prípade strany v konaní založili uzatvorenou zmluvou o spolupráci zo dňa 18.2.2016 a Dodatku č. 1 k zmluve o spolupráci zo dňa 18.2.2016. Žalobca aj žalovaný sú obchodnými spoločnosťami zapísanými v Obchodnom registri majú štátut podnikateľa a podľa § 2 ods. 5 zákona č. 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve je finančné sprostredkovanie vykonávané podľa tohto zákona považované za podnikanie. Preto na úpravu záväzkových vzťahov súd aplikoval Obchodný zákonník s tým, že v zmysle § 263 Obchodného zákonníka obchodné záväzkové vzťahy majú prevažne dispozitívnu povahu a platí zásada zmluvnej voľnosti účastníkov, ktorá je obmedzená len v taxatívne ustanovených prípadoch § 263 ods.1 Obchodného zákonníka. Žalobca svoj nárok na vyplatenie obrátového bonusu opieral o uzatvorenú zmluvu o spolupráci a dodatku č. 1 k zmluve o spolupráci zo dňa 18.2.2016, ktorú zmluvu súd vyhodnotil ako platnú, záväznú pre zmluvné strany, a to aj v nadväznosti na čl. VIII., bod 14 zmluvy, podľa ktorého zmluvné strany vyhlásili, že si zmluvu pozorne prečítali, jej obsahu porozumeli a bez akéhokoľvek omylu a nátlaku ju podpísali. Platná zmluva je záväzná pre obidve zmluvné strany z čoho vyplýva, že účastníci obchodno-záväzkového vzťahu musia znášať aj podnikateľské riziko, ktoré je s výkonom podnikateľskej činnosti spojené. Žalobca svoj nárok na vyplatenie obrátového bonusu opieral o ustanovenia Bonusovej smernice, ktorá tvorí vnútorné predpisy spoločnosti žalovaného a taktiež o Zmluvu o spolupráci vrátane Dodatku č. 1. Súd mal v konaní nesporne preukázané, že zmluva o spolupráci vrátane dodatku je platná a taktiež aj výpoveď zmluvy o spolupráci zo dňa 16.3.2017, v dôsledku ktorej došlo k ukončeniu obchodno-záväzkového vzťahu medzi stranami v konaní ku dňu 30.4.2017. V ďalšom súd sa zaoberal predovšetkým nárokom žalobcu na vyplatenie v konaní uplatnenej pohľadávky z titulu obrátového bonusu, a to za rok 2016 na základe Zmluvy o spolupráci zo dňa 18.2.2016. V zmysle Zbierky vnútorných predpisov žalovaného, časť definície obsiahnuté vo vnútorných predpisoch je odmena definovaná ako odmena za odporúčenie, rozdielová odmena, odmena za vlastnú

produkcii, odmena za obrat, tiperská odmena. V danom prípade je nesporné, že obratový bonus predstavuje odmenu. Súd sa zaoberal vychádzajúc z ustanovení zmluvy o spolupráci vznikom nároku žalobcu na obratový bonus a vychádzajúc z čl. V., bod 5, posledná veta zmluvy o spolupráci, nárok žalobcovi na vyplatenie obratového bonusu nevznikol, nakoľko v prípade ukončenia zmluvného vzťahu budú všetky odmeny za predmetné zmluvy vyplácané najbližšiemu nadriadenému, ktorú úpravu na výplatu v prípade ukončenia zmluvného vzťahu si účastníci obchodnoprávneho záväzkového vzťahu výslovne dojednali. V danom prípade k zániku zmluvy o spolupráci došlo k 30.4.2017, pričom žalovaný v konaní preukázal, že na výročnom kongrese spoločnosti konanom 28. - 29. 4.2017 bolo rozhodnuté o vyplácaní odmien, ktorých výplata bola realizovaná prípisom na účet jednotlivým členom Riaditeľskej rady a oblastným riaditeľom až 19.5.2017 v čase, kedy obchodno-záväzkový vzťah medzi stranami v konaní už neexistoval. Výplata obratového bonusu bola realizovaná po skončení zmluvného vzťahu a rešpektujúc tak autonómiu vôle zmluvných strán (čl. V., bod 5, posledná veta zmluvy o spolupráci) súd vyhodnotil nárok žalobcu na vyplatenie obratového bonusu ako nedôvodný a z tohto dôvodu aj žalobu zamietol. V ďalšom sa nezaoberal výškou uplatneného nároku žalobcu, pretože mal za to, že tento vo vzťahu k žalovanému v súdnej veci nevznikol.

3. O trovách konania rozhodol s poukazom na 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP).

4. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalobca, a to s poukazom na dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b/, d/, h/ a f/ CSP. Napadnuté rozhodnutie považuje za nepreskúmateľné, nakoľko v odôvodnení sa vôbec nevenoval ním uplatnenej námietke, že na danú vec sa mal aplikovať čl. 8 a 11, bod 3 Smernice Rady č. 86/653/EHS zo dňa 18.12.1986 a v odôvodnení rozsudku sa nenachádza jediné vyjadrenie súdu prvej inštancie k tejto Smernici. Podľa jeho názoru sa jedná o podstatný dôvod uplatnenia žaloby. Odvolanie kardinálne opiera o smernicu Európskej rady, o ktorú opieral aj vyjadrenie zo dňa 14.11.2019, a to s poukazom na citované články Smernice. Poukázal na to, že počas hlasovania Riaditeľskej rady 21.02.2017 bol stále oblastným riaditeľom, nakoľko až dňa 16.03.2017 dostal výpoveď v zmysle čl. VI, bod 6.2. Zmluvy o spolupráci. Z toho dôvodu bol ukrátený ako oblastný riaditeľ na vyplatenie Obratového bonusu za rok 2016 vo výške 2.435,26 eur. Riaditeľská rada nemôže rozhodnúť o obratovom bonuse, keď je tento zmluvne dohodnutým nárokom. Zmluva o spolupráci upravuje, že na obratový bonus má nárok bez toho, aby podliehal ďalšiemu schváleniu Riaditeľskou radou. Preto konanie Riaditeľskej rady je možné považovať v rozpore s obvyklými obchodnými praktikami tak ako to má na mysli čl. 11 ods. 3 Smernice. Zároveň mu ako žalobcovi nebolo dané vysvetlenie, prečo mu žalovaný nevyplatí obratový bonus. Tento bol vyplatený všetkým oblastným riaditeľom okrem jeho osoby, o ktorej skutočnosti informoval v záverečnom stanovisku 16.06.2021 na základe predložených dokumentov, ktoré mu boli ako žalobcovi súdom zaslané dňa 08.06.2021, v ktorom sú uvedené všetky výplaty obratových bonusov. Smernica Rady č. 86/653 v čl. 11. bod 3. jasne hovorí o tom, že sa nemožno odchyliť od dohody v neprospech obchodného zástupcu a podľa jeho názoru toto jeho právo bolo žalovaným jednoznačne porušené. Jeho osobou uzatvorené zmluvy sú do dnešného dňa stále uzatvorené, aktívne a teda realizujú sa v prospech žalovaného a v neposlednom rade v prospech najbližšieho nadriadeného p. X., ktorý z jeho dlhoročnej práce do dnešného dňa profituje. Má za to, že by nemal byť zo strany žalovaného takýmto spôsobom ukracovaný na jeho právach. Medzinárodné právne akty majú vyššiu právnu silu ako zákony SR a sú im nadriadené. Na základe toho je zřejmé, že súd prvej inštancie rozhodol v rozpore so Smernicou Rady č. 86/653, a to konkrétne s čl. 8 a 11 bod 3. Konanie žalovaného je tiež v rozpore s obchodnými zvyklosťami zachované všeobecne v príslušnom obchodnom odvetví, a teda bolo porušené ust. § 264 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka. Nakoľko Riaditeľská rada žalovaného sa nestotožňovala s jeho vierou - scientológiou, má za to, že to bol jeden z dôvodov, pre ktorý mu nebol vyplatený obratový bonus a v tomto smere poukázal na § 2 zák. č. 365/2004 Z. z. Má za to, že by ako obchodný zástupca nemal byť diskriminovaný za svoju vieru, ktorú vyznáva a v zmysle ktorej sa riadi a žije. Samotné hlasovanie Riaditeľskej rady o vyplatení obratového bonusu je účelové, pretože celý čas ho žalovaný naťahoval a nechcel mu vyplatiť odmenu za obrat, tzv. obratový bonus, keď mal súd preukázané, že žiadal o províziu už začiatkom roku 2017, a to konkrétne 28.01.2017, keď sa konala porada a vtedy p. X. mu poradil, aby si podal žiadosť o vyplatenie tohto bonusu za rok 2016. Následne žalovaný už hral o čas, posunul obvyklý kongres až na koniec apríla 2017 a výplatu odmien posunul až na máj 2017, pričom si bol vedomý toho, že pokiaľ odmenu nezaplatí do 30.04.2017 tak bude postúpená najbližšiemu nadriadenému p. X.. Jeho zavádzanie vidí v tom, že na porade 28.01.2017 p. X. mu poradil, aby požiadal o vyplatenie obratového bonusu za rok 2016 a následne pri porade 21.02.2017 bola jeho žiadosť jednomyseľne riaditeľskou radou zamietnutá a ostatným členom riaditeľskej rady bol obratový bonus priznaný a vyplatený. Potom dňa 16.03.2017 sa dozvedel, že zo strany žalovaného

dostal výpoveď, a teda takýmto plánovaným nechutným spôsobom bol zavedený, pričom ho p. X. chcel, ako aj Riaditeľská rada, pripraviť o jeho podiel na obratovom bonuse. Úlohou svedeckej výpovede p. X. bolo iba očieniť jeho osobu ako žalobcu. Súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a tým aj k nesprávne právnemu záveru, keď sa absolútne nezaujímal otázkou, či mal ako oblastný riaditeľ nárok na vyplatenie obratového bonusu. Zdôrazňuje, že pri hlasovaní o priznaní/nepriznaní obratového bonusu bol stále na pozícii oblastného riaditeľa a z toho dôvodu odmieta, že by nemal byť mu priznaný obratový bonus. Zároveň poukázal na e-mailovú komunikáciu z 01.02.2017, ktorou žiadal o vyplatenie obratového bonusu a odregistrovanie z NBS s tým, že zmluva by naďalej trvala, ktorú žiadosť vykonal na základe návrhu p. X.. Podstatou e-mailu je to, že vedenie žalovaného mu udelilo súhlas s odregistrovaním sa z NBS bez toho, aby musel dať výpoveď zo Zmluvy o spolupráci, čím mu malo byť zabezpečené vyplatenie obratového bonusu. Na základe toho má za to, že bol ukrátený na obratovom bonuse, ktorý mu patrí právom, nakoľko odpracoval pre žalovaného celý rok 2016, za ktorý mu obratový bonus ako oblastnému riaditeľovi prislúcha, a to v zmysle čl. VI. písm. d/ Bonusovej smernice v nadväznosti na čl. VIII. ods. 1. Navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Žalovaný k odvolaniu žalobcu sa vyjadril, že nesúhlasí so skutočnosťami uvádzanými v odvolaní a má za to, že žalobca sa snaží z nejakého dôvodu prekrútiť realitu a zavádzať odvolací súd svojimi klamlivými tvrdeniami, ktoré sa odkláňajú od podstaty súdneho sporu. Podľa jeho názoru žalobca zbytočne vznáša do sporu emócie. Preukázal, že obratový bonus v zmysle definície v Zbierke vnútorných predpisov je nazvaný ako odmena za obrat a spolu s ostatnými odmenami (odmena za odporúčenie, rozdielová odmena, odmena za vlastnú produkciu, tipérska odmena) je teda odmenou. V zmysle Zmluvy o spolupráci čl. V. bod 5. platí, že po ukončení zmluvného vzťahu budú všetky odmeny vyplácané najbližšiemu nadriadenému. Žalovaný poukázal na fakt, že Zmluvu o spolupráci uzavretú v zmysle § 269 ods. 2 v spojitosti s § 642 Obchodného zákonníka a zák. č. 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov podpísali podnikateľské subjekty, a tiež poukázal na § 263 Obchodného zákonníka, podľa ktorého obchodné záväzkové vzťahy majú prevažne dispozitívnu povahu a platí zásada zmluvnej voľnosti účastníkov, ktorá je obmedzená len v taxatívne ustanovených prípadoch § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka a rovnaké stanovisko uviedol aj súd prvej inštancie v bode 37. odôvodnenia. Žalobca sa odkláňa od podstaty žaloby a tým, že neuniesol dôkazné bremeno snaží sa zaviesť odvolací súd zmeskou nezmyselných a nepravdivých fabulácií. Odvolanie kardinálne opiera o Smernicu Európskej rady, pričom v tejto súvislosti žalovaný považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že Smernica rady č. 86/653/EHS je smernicou o koordinácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa samostatných obchodných zástupcov. V čl. 1. bod 2. predmetnej Smernice je daná definícia obchodného zástupcu a nakoľko medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o spolupráci podľa § 269 ods. 2 v spojitosti s § 642 Obchodného zákonníka a zák. č. 186/2009 Z.z., žalobca vyvíjal činnosť ako sprostredkovateľ a nie ako obchodný zástupca podľa § 652 a nasl. Obchodného zákonníka. Preto podľa jeho názoru Smernica rady sa na prejednávajúcu vec nemôže aplikovať. Žalobca v odvolaní zavádza skutočnosťou, že 21.02.2017 sa konala Riaditeľská rada avšak v tomto termíne bola porada vedenia spoločnosti. Žalobca chcel dať výpoveď sám, čo bolo súdu preukázané zápisom z porady 28.01.2017. Nesúhlasil, že žalovaný porušil právo žalobcu, nakoľko zmluva o spolupráci bola podpísaná medzi dvoma právnickými osobami a v zmysle čl. VIII. bod 14. zmluvy zmluvné strany vyhlásili, že si pozorne prečítali a jej obsahu porozumeli. Tvrdenie žalobcu v odvolaní „ktorá mi reálne priznáva nárok na vyplatenie obratového bonusu zo strany SPF, a.s.“ ide o tvrdenie ad absurdum, jednak žalobca nepreukázal platnosť svojho tvrdenia a súčasne platí, že korelácia neimplikuje kauzalitu, čiže to, že je niečo napísané v Smernici rady, na ktorú sa odvoláva tak to súčasne neznamená, že mu žalovaný má vyplatiť obratový bonus. Žalobca evidentne zabudol, aký je rozdiel medzi vedením spoločnosti a Riaditeľskou radou a považuje ich za jedno. Vedenie spoločnosti nie je Riaditeľská rada a Riaditeľská rada nie je vedenie. Zo zápisu Riaditeľskej rady 28.01.2017 je zrejmé, že E. X. sa jasne vyjadril, že SPF je nezávislá spoločnosť a nikto zo zúčastnených sa voči viere žalovaného nevyjadril hanlivo ani diskriminačne. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal tvrdenie, že mu nebol vyplatený obratový bonus kvôli tomu, že by sa SPF nestotožňovalo s vierou žalobcu. Žalovaný nesúhlasí s týmto absurdným tvrdením. Rovnako vyjadrenie žalobcu v druhom odseku odvolania je zavádzajúce a klamlivé a nestotožňuje sa s realitou. Spoločnosť SPF uskutočňuje ročný kongres vždy na konci apríla, resp. na prelome apríla a mája tak, že je klamstvo, že SPF posunulo obvyklý kongres. Tvrdenie týkajúce sa posunutia výplaty odmien až na máj 2017 je opäť klamstvo, nakoľko obratové bonusy sa podľa Bonusovej smernice majú vyplatiť do konca príslušného kalendárneho roka a vždy sa vyplácali po výročnom kongrese. Ostatné nezmyselné a urážlivé tvrdenia na adresu p. X. nejdú

nekomentovať. Žalovaný postupoval vždy presne podľa zvyklostí pri organizácii kongresu, vyplácaní obratových bonusov, čo vie aj dokázať. Žalobca opomína fakt, že obratový bonus je odmena a odmeny v zmysle zmluvy sa po ukončení spolupráce nevyplácajú spolupracovníkom, ktorí odišli.

6. Žalobca v replike naďalej zastáva názor, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné, nakoľko sa súd v odôvodnení vôbec nevenoval ním uplatnenej námietke, že na danú vec sa má aplikovať Smernica rady č. 86/653/EHS. Má za to, že konanie Riaditeľskej rady žalovaného bolo v rozpore s obvyklými obchodnými praktikami, keď mu nevyplatili obratový bonus, na ktorý má právny nárok. Na nepriznanie tohto nároku nebol žiaden dôvod, nakoľko počas rozhodovania o prerozdelení obratového bonusu bol stále oblastným riaditeľom. Pokiaľ sa žalovaný vyjadroval, že ide o nezávislú spoločnosť a nikto zo zúčastnených sa voči viere žalobcu nevyjadril hanlivo ani diskriminačne, poukázal na bod 14. napadnutého rozsudku. Naďalej zotrval na svojom názore, že pán X. v danej veci zohráva dôležitú úlohu, či už vo vzťahu k súdu, ale najmä čo sa týka žalovanej čiastky, pretože táto mu bola neoprávnené vyplatená. Má za to, že bol ukrátený na obratovom bonuse za rok 2016, ktorý mu právom patrí ako oblastnému riaditeľovi v zmysle Bonusovej smernice. Podstatné je to, že pri schvaľovaní rozdelenia obratového bonusu bol ešte stále oblastným riaditeľom, a preto nevidí dôvod, prečo mu Riaditeľská rada tento jeho nárok nepriznala. Vyprosuje si tvrdenia žalovaného, že „prekrucujem realitu“, „vnášam do súdneho sporu emócie“, „zaviesť odvolací súd zmeskou nezmyselných a nepravdivých fabulácií“, „výplod fantázie žalobcu“, „hanlivým a urážlivým spôsobom očierniť SPF“, keď takéto vyjadrenia do odvolania neďával a ani sa nimi verejne neprezentoval. Naďalej zotrváva, že pán X. vo veci účelovo konal, čo podrobne opísal v odvolaní a táto skutočnosť vyplýva aj z čl. VI. vyjadrenia, kde je zrejmé, že výročné kongresy sa uskutočňovali v prevažnej väčšine v apríli toho ktorého roku a výplaty obratového bonusu boli vyplatené v ten istý, resp. v nasledujúci mesiac, čo preukázal svojimi výpismi z účtu, ktoré založil do spisu ako žalobca. Zotrval na svojom odvolacom návrhu.

7. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 379 a § 380 CSP a tento podľa § 389 ods. 1 písm. b/ zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a ďalšie rozhodnutie.

8. V preskúmvanej veci bolo preukázané, že medzi žalobcom ako spolupracujúcim obchodníkom a žalovaným dňa 18.02.2016 bola uzatvorená Zmluva o spolupráci v zmysle § 269 ods. 2 v spojitosti s § 642 Obchodného zákonníka a zák. č. 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve, pričom v čl. II. tejto zmluvy bol špecifikovaný predmet zmluvy ako napr. záväzok spolupracujúceho obchodníka vyvíjať činnosť smerujúcu k uzavretiu predmetných zmlúv a následná starostlivosť o udržanie uzatvorených predmetných zmlúv, a to v rozsahu splnomocnenia a podľa pokynov a vnútorných predpisov SPF a záväzkom SPF (žalovaný v tomto konaní) je zaplatiť spolupracujúcemu obchodníkovi za vykonanú činnosť odmenu v zmysle tejto zmluvy a príslušných vnútorných predpisov. V čl. V. bod 1. je upravené, že spolupracujúci obchodník má právo na odmenu, ktorej výška a splatnosť je upravená v príslušnej odmeňovacej smernici v aktuálnom znení. V čl. V. bod 5. posledná veta je uzavretá, že v prípade ukončenia zmluvného vzťahu budú všetky odmeny za predmetné zmluvy vyplácané najbližšiemu nadriadenému. V čl. I. bod 4. je uvedená definícia, že odmenou v zmysle tejto zmluvy sa rozumie odmena za činnosť spolupracujúceho obchodníka v zmysle čl. II. tejto zmluvy, výška odmeny je stanovená v súlade s príslušnou odmeňovacou smernicou a zahrňuje DPH.

9. Rovnako dňa 18.02.2016 strany uzavreli Dodatok č. 1 k Zmluve o spolupráci zo dňa 18.02.2016, predmetom ktorej bolo pristúpenie spolupracujúceho obchodníka k Bonusovej smernici a jej plné akceptovanie na základe vzniku členstva v Riaditeľskej rade. V čl. IV. tohto dodatku sa konštatuje, že účinnosťou tohto dodatku získa spolupracujúci obchodník členstvo v Riaditeľskej rade. V zmysle VI. bod 6.1. tento dodatok nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu oboma zmluvnými stranami. V čl. II. bod 2.1. je konštatované, že „Bonusová smernica“ je smernica spoločnosti SPF ako súčasť vnútorných predpisov, ktorá sa zaoberá témou Riaditeľskej rady, členstva v nej, obratového bonusu a nároku naň. Bonusová smernica je prílohou tohto dodatku. V tomto článku v bode 2.3. sa konštatuje, že Riaditeľská rada je interný orgán spoločnosti SPF vymedzený Bonusovou smernicou.

10. Z obsahu Zbierky vnútorných predpisov žalovaného vyplýva, že súčasťou týchto vnútorných predpisov je Odmeňovacia smernica a Bonusová smernica. V časti nazvanej „Definície obsiahnuté

vo vnútorných predpisoch“ pod bodom 22. sa konštatuje, že odmena a/ nižšie uvedené typy odmien sú konkrétne špecifikované v rámci príslušného vnútorného predpisu (i) odmena za odporúčenie, (ii) rozdielová odmena, (iii) odmena za vlastnú produkciu, (iv) odmena za obrat, (v) tipérska odmena. Z obsahu Bonusovej smernice, ktorá bola predmetom Dodatku č. 1 k sprostredkovateľskej zmluve v čl. I bod 1 vyplýva, že cieľom tejto Bonusovej smernice je stabilizovanie manažérskeho tímu a spoločnosti SOPHISTIC Pro finance, a.s. (ďalej len SPF). Ďalším dôležitým dôvodom pre existenciu a uplatňovanie pravidiel tejto smernice je umožniť riaditeľom využitie ich manažérskych a osobných skúseností a schopností pre skvalitňovanie metód a foriem riadenia spoločnosti SPF a tým vytváranie bezkonkurenčného pracovného prostredia pre všetkých spolupracujúcich obchodníkov spoločnosti SPF. V bode 2. tohto článku sa konštatuje, že za účelom naplnenia vyššie spomínaných cieľov spoločnosť SPF zriadila Riaditeľskú radu. V čl. VIII. v bode 1. je konštatované, že obratový bonus sa vypočítava z cash flow spoločnosti SPF za uplynulý kalendárny rok, znížený o daňové povinnosti spoločnosti SPF. Pod bodom A je upravené rozdelenie obratového bonusu medzi jednotlivých členov Riaditeľskej rady. V bode B tohto článku je upravená výplata obratového bonusu, v zmysle ktorého časť obratového bonusu v rozsahu 50 % sa vyplatí na bankový účet člena Riaditeľskej rady a 50 % jeho podielu na obratovom bonuse spoločnosť SPF vyplatí na dôchodkový účet zriadený na tento účel, a to všetko do 31. decembra kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, za ktorý členovi Riaditeľskej rady nárok na jeho podiel na obratovom bonuse vznikol. V preskúmvanej veci žalobca sa domáha svojho nároku, a to 50 % obratového bonusu za rok 2016, ktorý mu mal byť vyplatený na jeho bankový účet, a nie v rozsahu 50 %, ktorý má byť vyplatený na dôchodkový účet.

11. Odvolací súd zdôrazňuje, že Bonusová smernica upravuje odmenu v rozsahu obratového bonusu ako člena Riaditeľskej rady a vznik na túto odmenu nastáva členstvom v Riaditeľskej rade, čo žalobca v konaní preukázal Dodatkom č. 1 k zmluve o spolupráci. Nejedná sa o odmenu za činnosť spolupracujúceho obchodníka upravenú v čl. II. bod 2.1. Zmluvy o spolupráci. V danom prípade je nutné rozlišovať vznik nároku na obratový bonus od splatnosti tohto nároku. V konaní bolo preukázané, že žalobca v roku 2016 bol členom Riaditeľskej rady, a ako členovi tejto rady vyplývali povinnosti upravené v čl. VII. Bonusovej smernice. Preto nárok na odmenu spočívajúcu v obratovom bonuse za jeho činnosť - člen Riaditeľskej rady v roku 2016 mu vznikol, ktorej výpočet je jednoznačne uvedený v čl. VIII ods. 1 Bonusovej smernice. Splatnosť tejto odmeny bola do 31. decembra 2017. Pokiaľ súd prvej inštancie nepriznal uplatňovaný nárok s poukazom na čl. V. bod 5 posledná veta, že v prípade ukončenia zmluvného vzťahu budú všetky Odmeny za Predmetné zmluvy vyplácané najbližšiemu nadriadenému, uvedené zmluvné dojednanie je nutné vykladať tak, že sporná odmena bude vyplatená najbližšiemu nadriadenému za obdobie, keď už spolupracujúci obchodník (v danom prípade oblasťný riaditeľ) nebude vykonávať činnosť pre žalovaného, avšak ním uzatvorené zmluvy sú naďalej aktívne. Medzi stranami nebolo sporné, že v roku 2016, za obdobie ktorého si žalobca uplatnil obratový bonus za výkon funkcie oblasťného riaditeľa, žalobca predmetnú funkciu vykonával, a preto mu vznikol nárok na obratový bonus, ktorý je splatný do konca roka 2017.

12. Rovnako je nutné prisvedčiť odvolacej námietke žalobcu, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s jeho argumentáciou počas celého konania, že na prejednávanú vec sa má aplikovať čl. 8 a 11 Smernice rady č. 86/653/EHS, preto je v tejto časti napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné.

13. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úlohou súdu prvej inštancie bude zaoberať sa správnosťou výšky uplatňovaného nároku žalobcu, či tento náležite preukázal uplatňovaný nárok (v zmysle jemu dostupných dôkazných prostriedkov) a v dôsledku toho, či žalovaný relevantne túto uplatňovanú výšku rozporoval (s poukazom na možnosti predloženia dôkazov každej zo sporových strán). Nové rozhodnutie náležite odôvodní v zmysle § 220 ods. 2 CSP a bude sa zaoberať všetkými podstatnými námietkami sporových strán ako aj námietkou žalobcu o aplikácii Smernice rady EÚ č. 86/653/EHS.

14. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)